

МАНУИЛ: Злото престана да има власт над плътта му.

/Ива се разплаква./

ИВА: Господи помилуй!... Господи помилуй!...

МАНУИЛ: А сега, брате Добромир, върви! Нашите верни люде ще те чакат с ладия, за да те откарат в Никий.

/Мануил му дава някакъв свитък, който Добромир скрива под дрехата си. Навън, в далечината зоваща и мамяща се чува мошинската песен./

8 с ц е н а

Търновград. Църквата "Св. св. Петър и Павел".

/Камбаните на всички търновски църкви и манастири бият оглушително. Цар Борил и царица Целгуба с ирочна тържественост изкачват стълбите към олтаря и сядат на престолите. Борил вдига жезла си. Камбаните спират да бият.

Изправя се митрополит Костадин./

КОСТАДИН: По заповед на благочестивия цар Асен-Борил, в 6718 лето индикт 14, 11-та лунна година, 15-та година от слънчевия кръг и четвърта година от неговото светло царуване, се свика сей православний събор за изправление на еретиците. Амин!

/Зловещо задрънчават веригите на заловените богомили. Най-отпред върви Мануил, следван от Добромир и Ива./

БОРИЛ: Не се бой, Мануиле... Пристъпи напред! Аз ви събрах не за казън, а за изправление.

МАНУИЛ: Радвам се, царю честити, че най-сетне ще мога пред твоё величество да изкажа словата, които от дълго време съм